

Protagonistes **Still III** Raper

NACIONAL. Planes 18 i 19

EL PUNT AVUI +

1,20€

DIJOUS • 8 d'octubre del 2020. Any XLV. Núm. 15506 - AVUI / Any XLII. Núm. 14376 - EL PUNT

NACIONAL

P4-6

Emergència social

NOU • La Creu Roja no havia viscut mai una situació tan greu com ara

PREC • Crida a la solidaritat per poder atendre els més vulnerables

Llargues cues a l'entrada de la comissaria a la rambla Guipúscoa de Barcelona per gestionar la renovació de permisos de residència ■ JUANMA RAMOS

Col·lapse per renovar els permisos de residència

Entrevista **Àngels Ponsa**. Consellera de Cultura

CULTURA I ESPECTACLES. Planes 24 i 25

“Els artistes estan poc blindats”

Puigdemont, Torra i Mas compareixen junts a Perpinyà

L'acte coincideix amb la visita de Felip VI a Barcelona, al costat de Pedro Sánchez

NACIONAL. Plana 13

L'ESPORTIU

Prospera la moció de censura contra Bartomeu

Els socis del Barça decidiran el futur del president, si no decideix dimitir abans

Entrevista

Adrià Carrasco

Activista dels CDR exiliat a Bèlgica

“L'absolució de la Tamara crea un petit precedent”

NACIONAL. Plana 12

Farmàcia i Ortopèdia a mida (plantilles, mitges...)

M.P. Roca i Albero

ORTOPÈDIA - HOMEOPATIA - DIETÈTICA - DERMOFARMÀCIA
FÓRMULES MAGISTRALS - ANÀLISIS DE SANG

C/ Nou, 1 / La Riera, 78 - 08301 MATARÓ - Tel. 93 790 19 57

PUNT DE VISTA

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

Consell delectors:

Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Keep calm

Emili Gispert

Els poders de la jutgessa

Com es pot declarar nul un manifest? Es pot anul·lar un gol, un contracte, una prova, però un manifest? Si no agrada, es pot qualificar de mil maneres: inoportú, tendencios, barroer, extemporani, esbiaixat, simple, enrevessat, oportunista, ridícul, ofensiu... S'hi pot posar l'adjectiu que es vulgui, que per a això hi ha llibertat d'expressió. Però nul? Com es fa? Com s'anul·la una paraula un cop ha estat dita? A quin cap li cap que es pugui anul·lar un manifest? Lamentablement a la titular del jutjat contenciós administratiu número 3 de Barcelona i, és clar, als professors i a l'alumne de la Universitat de Barcelona que van portar als tribunals l'acord del claustre segons el qual s'aprovava una declaració de denúncia de la sentència del Tribunal Suprem sobre l'1-O i de suport als presos polítics. I cap a més caps, ja ho sé... N'hi ha que ho aplaudeixen amb vehemència. Només calia veure com saludava la sentència l'ABC. "Condena judicial a los rectores del secesionismo", titulava el diari a tota plana a portada. Però tant se val. Sa senyoria ha sobreestimat el seu poder. No és pas que no en tinguin els jutges, de poder –més del que tocaria, ho sabem prou bé–, però declarar "no existent" un manifest, sobrepassa les atribucions de qualsevol togat, fins i tot a l'Estat espanyol. Caldrien els poders d'un prestidigitador. El manifest és, existeix, senyoria, des del 29 d'octubre del 2019, i va produir els seus efectes, per més sentències de nul·litat que dicti amb el deplorable argument que la universitat ha de preservar el deure de neutralitat quan, en realitat, el que exigeix és la submissió al poder.

EDITORIAL

Quan la justícia no és la norma

L'absolució de Tamara Carrasco i la incapacitat de l'acusació de presentar cap prova o indici rellevant del delictes de desordres públics pel qual se l'ha jutjada, revelen no només la injustícia física i moral que ha patit aquesta noia durant els dos anys i mig que ha durat el seu processament, sinó també la magnitud del muntatge de la Guàrdia Civil, la fiscalia i l'Audiència Nacional, que van abusar de l'autoritat que els concedeix la llei per construir una acusació de terrorisme i rebel·lió sense cap fonament. El temps ha demostrat que aquella farsa, acompanyada de la desmesura de l'operació policial i de l'altaveu mediàtic, només tenia un mòbil polític, que era criminalitzar

els CDR, intimidar l'activisme sobiranista i imposar el relat de la violència de l'independentisme, que curiosament acabava de ser rebutjat per la justícia alemanya en la vista en què va refusar l'extradició de Carles Puigdemont a l'Estat espanyol.

El cas és paradigmàtic d'alguns dels greus problemes que rebaixen la qualitat democràtica de l'Estat espanyol. La falta d'independència de determinades instàncies judicials, que es permeten perseguir ciutadans, col·lectius o moviments amb una clara intencionalitat política, sigui induïda o no; la màniga ampla de la policia per acusar sense proves, tergiversar fets o actuar sense un control

judicial efectiu; la falta d'honestetat de la immensa majoria de la política espanyola (i part de la catalana) que va condemnar sense judici posant els seus interessos polítics per damunt de l'Estat de dret, que proclama la presumpció d'innocència; la falta de rigor i veracitat d'un sistema mediàtic (amb comptades excepcions) que, intencionadament, va destacar i donar per bona l'acusació i ha amagat l'absolució i la injustícia comesa. Si la voluntat de fer justícia fos la norma, ni la Tamara hauria viscut aquest tràngol i un any de confinament forçós a Viladecans, ni l'Adrià Carrasco viuria exiliat a Bèlgica per evitar-lo; el problema és que ha estat l'excepció.

La foto

Acció de gràcies de Magda Fyssa, mare del raper antifeixista assassinat el 2013 per un membre d'Alba Daurada, sabent que la Justícia grega equipara el partit a una organització criminal ■ EFE

La frase del dia

Joan Laporta

EXPRESIDENT DEL BARÇA

“Enhorabona als promotors del vot de censura! Aconseguir les firmes demostra que el club és viu i funciona democràticament”

De set en set

Torna l'oci nocturn, o això sembla, i ho fa gairebé tres mesos després que bars musicals i discoteques abaixessin persianes, per segon cop, seguint les ordres del govern català. Serà un dels darrers sectors que recupera l'activitat i no es trigarà a fer una diagnosi sobre si l'oci nocturn ha quedat ja tocat de mort o encara s'és a temps de reanimar-lo. Resulta difícil d'entendre que s'hagi situat a la cua un sector especialment freqüentat per la gent jove, mentre s'anava culpabilitzant la joventut de bona part dels contagis comptabilitzats els darrers mesos, sobretot a l'estiu. No sé qui va arribar a defensar, en

L'oci nocturn

Sara Muñoz

el seu moment, que sense espais d'oci el jovent es quedaria tancat a casa i renunciaria a viure les nits amb la intensitat que reclama aquella etapa vital. Ja ho cantava Ray Charles: "Night time is the right time" ("La nit és el moment ideal"). I tothom en aquest món té dret a viure un cicle transgressor, a trencar les regles del joc, perquè d'aquesta experiència també s'extreu la conclusió que en una societat, pel bé comú, calen normes per poder conviure-hi en harmonia.

Ni molt menys pretenc encoratjar la joventut a no prendre's seriosament la pandèmia i a incomplir les directrius sanitàries. Que ningú em malinterpreti.

Les imatges de festes amb centenars de joves reunits, sense distància i sense mascareta, m'han posat de molt mal humor. Però sí que crec que dotar la gent d'espais d'oci és una mesura que ja hauria d'estar en marxa fa moltes setmanes, atès que contribueix a garantir les trobades nocturnes dins unes pautes de seguretat i rigor que el lliure albir no pot avalar. Si no, els amants de la nit, indestructibles, seguiran fent-se un vestit a mida. A més a més, reobrir l'oci nocturn permetrà recuperar centenars de llocs de treball. La jugada serà rodona si es rebaixen els preus de les consumicions, que no tothom fa *botellón* per plaer.

HERMES COMUNICACIONS SA

President Editor: Joan Vall Clara. Comercial: Eva Negre, Maria Àngels Taulats, Eduard Villacé i Josep Sánchez. Webs i Sistemes: Josep Madrenas. Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Comunicació: Albert París.

EL PUNT AVUI*

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00. Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera i Xevi Sala. Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Carles Sabaté i David Brugué (Nacional), Anna Puig i Núria Astorch (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Xavier Castellón (Cultura i Espectacles), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Necrològiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Ramon Buch (Disseny web), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau (Tancament).

A la tres. Joan Rueda / jrueda@elpuntavui.cat

I qui controla la Guàrdia Civil?

Es que vam viure, com a informadors o com a simples ciutadans amb dret a vot, el referèndum d'autodeterminació de l'1 d'octubre sabem que en el judici per aquests fets que va tenir lloc al Tribunal Suprem una gran part dels agents de la Guàrdia Civil –i de la Policia Nacional– van explicar sopars de duro. I això ho van poder fer gràcies al fet que el tribunal no va permetre veure, en el mateix moment, els vídeos que desmentien el que deien. Quines conseqüència ha tingut això? Des del punt de vista legal, cap. Des del punt de vista d'imatge, sí, però aquesta ja va quedar prou danyada el mateix 1-O. Anys i anys d'un esforç immens per millorar la imatge de la Guàrdia Civil, marcada pels anys més foscos de la dictadura, destrossats per les ordres barroeres d'uns caps polítics incapaces de gestionar el conflicte políticament.

Però el fet és més greu encara. El cas

“La jutgessa del cas Tamara Carrasco qualifica la investigació policial de poc seriosa. No només això. És política

de Tamara Carrasco, la veïna de Viladecans que va ser detinguda, amb una parafernàlia pròpia de l'arrest d'un líder d'Al Qaida, acusada de terrorisme per haver participat de les protestes dels CDR (i tenir una careta del perillós Jordi Cuixart a casa, com destacava l'atestat policial), ha destapat que la Guàrdia Civil ha deixat el professionalisme a

banda. Bé, de fet no ho dic jo, ho diu la jutgessa que ha absolt Carrasco, que qualifica de “poc seriosa” l'operació del cos armat. El que passa és que l'operació no podia ser seriosa, ni rigorosa, perquè estava orquestrada únicament amb un objectiu polític. I aquí rau el problema, que en el cas català els jutges fan política, els comandaments dels guàrdies civils fan política, mentre una part de la classe política ha dimitit de fer-ne. Només cal llegir els informes sobre els delictes dels presos polítics: informació pública facilitada en rodes de premsa, acords de govern que mai van ser impugnats (o que simplement eren aplaudits des de Madrid, com en el cas de la hisenda catalana, que simplement ajudava a recaptar els impostos dels catalans), es van convertir en proves de càrrec. I la pregunta és: i als que fan uns informes més propis del guió d'una sèrie de ciència-ficció, qui els controla?

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Primer, la vida

Veig amb molta pena que en un moment tan delicat com el que estem vivint a conseqüència de la Covid-19, encara hi hagi qui, aprofitant-se d'això, en vulgui treure un profit polític.

Hem vist que arreu del món, i en moments difícils, l'oposició dels governs de torn i per tal de cercar solucions i fer front al problema, deixa la distància política al marge i col·labora.

Aquí és ben al revés, aquí es deixa al marge el problema i descaradament es va a afeblir el govern.

Ni que en la qüestió hi hagi en perill vides humanes, no es deixa de seguir la tàctica de desgast, o el que ells en diuen *acoso y derribo*.

Hem de ser més persones i posar al davant de qualsevol diferència el bé comú. Només vivim una vegada.

MIQUEL MONCUNILL
Igalada (Anoia)

Reobriu i dignifiqueu els convenis de pràctiques

M'escriu la meua filla, divuit anys acabats de fer, un SOS per Whatsapp: que al centre on estudia els han dit que busquin els alumnes les pràctiques, ja que des del centre no troben res, pel context actual. Fa un cicle formatiu d'imatge i so, i per graduar-se necessita unes hores de pràctiques.

Abans el panorama dels becaris ja era crític. Truco a antics amics ben posicionats en el món audiovisual i em confirmen que pels plans de contingència ha calgut retallar, i que el primer que han tret són els becaris.

Estem dient als joves que no els podem acabar de formar? De veritat ens els estem traient del damunt com a les puces?

Són nadius digitals; amb un mòbil i un PC fan meravelles. Si el problema és la presencialitat, recorem a videoconferències. Posem-nos-hi, perquè ens hi estem jugant molt. Tothom qui pot està enviant els fills a l'estranger. De veritat que no ho podem fer millor? Jo crec que sí. Aturem-nos un moment per pensar què podem fer avui. Si hem hagut de tancar portes, quines finestres podem obrir? O ventilem bé i sortim a treballar al jardí. Cal, ja, reactivar i millorar els convenis de pràctiques. I, ja que hi som posats, una altra cosa: de veritat que no es poden remunerar mínimament la totalitat d'aquestes pràctiques?

MIREIA NEBOT
Barcelona

Sísif
Jordi Soler

De reüll. Anna Balcells
Campanya

Ja sabem que, en política, la campanya electoral és un estat permanent, però també és veritat que, des de la inhabilitació del president de la Generalitat, se sent més fort el tam-tam de les urnes. En una entrevista dimarts a Catalunya Ràdio, l'exconseller Mundó retreia a Torra que, durant el seu mandat, no hagués formulat una proposta política clara al conjunt de l'independentisme. I, gairebé de forma immediata, el president inhabilitat li replicava a Twitter parlant de

Falta concreció i, no cal dir-ho, capacitat de sumar entre JxCat i ERC

“desobediència” i “ruptura democràtica”. Tenim, en l'univers independentista, dues visions enfrontades sobre el camí a seguir per assolir el que se suposa que és l'objectiu compartit, l'Estat propi. La rupturista i la pragmàtica. A una banda, els del “mandat” de l'1-O, la “confrontació intel·ligent” amb l'Estat, l'autonomisme com un “obstacle”. A l'altre, els de la gestió eficaça, els espais de negociació amb Madrid i l’“eixamplar la base”. Però si uns es perden en la retòrica èpica i difusa, els altres no acaben d'explicar com superar els límits que imposa l'autonomisme. Falta concreció i, no cal dir-ho, capacitat de sumar amb el soci-rival per multiplicar el potencial d'un vot que no desertarà de l'independentisme mentre continuï la repressió. Descuidar aquesta responsabilitat pot acabar passant factura.

Les cares de la notícia

TÈCNIC DE SO I ACTIVISTA CATALÀ

Adrià Carrasco

La raó

L'activista, membre dels CDR, es va exiliar per evitar ser víctima del muntatge policial i judicial de la fiscalia i l'Audiència Nacional. Dos anys i mig després, l'absolució de Tamara Carrasco (detinguda en la mateixa operació) tècnicament no allibera l'Adri, però li dona tota la raó.

PRESIDENT DE CREU ROJA A CATALUNYA

Josep Quitet

Un suport fonamental

Creu Roja crida a la solidaritat ciutadana per continuar atenent el prop de mig milió de persones més vulnerables que en plena pandèmia han necessitat ajuda de l'ONG, de les quals, 35.857 han acudit per primer cop a l'entitat, un 143% més que el 2019.

PRESIDENT DEL FC BARCELONA

Josep Maria Bartomeu

Rebuig massiu

A falta del recompte final, ja és oficial que els socis del Barça avalen que hi hagi vot de censura al president i la junta directiva, superant de bon tros les 16.250 firmes necessàries. La mobilització social en les circumstàncies actuals és símptoma d'un rebuig massiu a la gestió.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Aragonès aclareix que no hi ha president però sí govern

■ L'oposició focalitza la sessió de control en el vicepresident, a qui demanen més cooperació per arribar a un pacte en Salut ■ JxCat dirigeix la seva pregunta de control al conseller Tremosa

Emma Ansola
BARCELONA

Primera sessió de control sense el 131è president de la Generalitat, Quim Torra, inhabilitat per un delicte de desobediència, i totes les mirades de l'oposició es van dirigir al vicepresident en funcions de president, Pere Aragonès, que, en un principi, es repartia el paper de substitut amb la portaveu Meritxell Budó. Des de bon principi, Aragonès va voler deixar clar que el Parlament "no normalitzarà" la inhabilitació de Torra, i que, malgrat que el govern actual estigui en funcions, els seus membres exerciran les competències al màxim per lluitar contra la pandèmia.

El nou format de la sessió de control sense el president Torra va ser motiu de polèmica entre els grups de l'oposició, ja que les preguntes tant a Aragonès com a Budó, queden emmarcades dins de les restes de preguntes sectorials que l'oposició adreça a la resta de membres del govern.

En la sessió inèdita d'ahir, Aragonès va anar repetint que "no hi ha president" quan l'interpel·laven com a "president en funcions" en el cas de Jéssica Albiach, presidenta

El vicepresident en funcions de president, Pere Aragonès, ahir en el ple ■ ACN

del grup Catalunya En Comú Podem, o com a "honorable senyor vicepresident de la Generalitat en funcions de president", tal com va expressat Miquel Iceta (PSC). Fins i tot, el president del PP, Alejandro Fernández, es va permetre ironitzar sobre la situació: "Corre el perill de passar a la història com a Pere Aragonès, el Limitat", va etzibar a Aragonès.

Amb tot, van ser els grups del PSC i els comuns

Nova topada entre Tremosa i el vicepresident

L'únic grup que no va dirigir preguntes al vicepresident va ser JxCat –la CUP, com a subgrup, no disposava en aquest ple de torn de paraula–, que va optar per adreçar-se al conseller d'Empresa Ramon Tremosa. El president del grup, Albert Batet, va voler posar el focus en aquest exeuropresident per tractar un dels temes cabdals en el que resta de legislatura, el repartiment dels fons

europeus. Tremosa es va mostrar molt partidari d'aquestes ajudes: "Són una benedició", va dir, i va assegurar que de moment "la predisposició del govern espanyol és bona" pel que fa a la distribució de la part que correspon a Catalunya.

JxCat deixava en mans de Tremosa el focus polític i aquest, per la seva banda, topava de nou amb el vicepresi-

dent Aragonès per la creació des del Departament d'Economia d'un fons destinat a empreses en creixement. Tremosa assegurava que aquest fons ja existeix des de fa temps al Departament d'Empreses a través de l'empresa pública Avançsa, amb un pressupost de 15 milions d'euros el 2020 i va instar Aragonès a estalviar-se el cost de la posada a licitació del projecte.

els que van allargar la mà a Aragonès i van reclamar més cooperació al govern amb els grups de l'oposició per arribar a consensuar un Pacte Nacional de la Salut que suposi el final de les retallades en sanitat, se centri en l'atenció primària i defensi un sistema de salut públic i universal. "Pactin més, concertin més i afrontin menys", va dir el president del PSC, Miquel Iceta.

Aragonès, per la seva banda, es va comprometre a incloure'ls en el pacte un cop se sàpiga la concreció de les mesures que han proposat els experts, i els va demanar el seu suport a l'hora de negociar el pressupost amb el govern espanyol i aconseguir que els fons Covid no suposin un

La frase

“El rei va trencar la neutralitat amb el discurs del 3-O i va consumir el divorci amb Catalunya”

Pere Aragonès

VICEPRESIDENT EN FUNCIONS DE PRESIDENT

nou préstec per a les arques de la Generalitat. El líder de Ciutadans, Carlos Carrizosa, va retreure a Aragonès que rebí ordres del líder d'ERC, Oriol Junqueras, des de la presó, tal com Torra en rebia de Carles Puigdemont.

Finalment, i a preguntes d'ERC sobre la visita del rei Felip VI, divendres que ve, Aragonès va afirmar que el monarca ja "va trencar la neutralitat amb el seu discurs del 3 d'octubre (del 2017)", i això "va consumir el divorci amb la ciutadania de Catalunya. ■

La pancarta de Torra, al Parlament Europeu

Redacció
BARCELONA

Una quinzena d'eurodiputats van desplegar ahir al migdia a la porta del Parlament Europeu a Brussel·les la pancarta de suport als presos polítics i exiliats, per negar-se a despenjar la qual del Palau el president Quim Torra va ser inhabili-

tat. A la concentració hi havia els eurodiputats de JxCat i ERC, a més d'altres membres de la cambra, com ara el cors François Alfonsi, la irlandesa Clare Daly o l'eslovè Milan Brglez. També hi havia la representant del govern davant la UE, Meritxell Serret. "L'Estat espanyol és l'únic país de la UE on hi

ha opositors polítics condemnats a 13 anys de presó", denunciava Alfonsi, que defensava que el català és un problema europeu. Daly també va denunciar que "encara continui la repressió contra els opositors catalans" i lamentava que la CE no ho hagi inclòs en el seu informe anual sobre l'estat de dret. ■

Els eurodiputats, ahir al davant de la seu del Parlament Europeu a Brussel·les ■ ACN

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El PDeCAT es va reunir dimarts amb el PNB a fi de compartir "decisiones estratègiques" ■ EFE

El PDeCAT ja veu "política ficció" un acord amb JxCat

■ Aprova endegar dilluns el procés de primàries, en què es triarà el candidat el 2 de novembre ■ Requerirà mil avals

Òscar Palau
BARCELONA

Encara es resisteix a confirmar que concorreran sols a les eleccions catalanes del febrer, però ahir el president del PDeCAT, David Bonvehí, va fer un pas gairebé definitiu en admetre que "la realitat és la que és" sobre una eventual entesa amb JxCat per integrar gent a les seves llistes. "No hi ha cap conversa formal per a aquest acord a hores d'ara, no vull fer més política ficció", va dir, tot confirmant el que dilluns ja havia dit el secretari general de JxCat, Jordi Sánchez. "El Partit Demòcrata

El programa, també a debat

Més enllà de refermar que el PDeCAT és i continuarà sent "un partit independentista" que busca "centrar" el país, Bonvehí va admetre que encara no tenen confeccionada una "proposta política" per anar als comicis del febrer, per la qual cosa va evitar valorar si

han de ser o no plebiscitaris. "Les eleccions poden dibuixar el model de construcció nacional per als propers anys", es va limitar a destacar. En les pròximes setmanes debatran quin ha de ser el programa, primer amb la direcció i després ho obriran als associats.

ta es presentarà a les eleccions al Parlament, i hi serà a totes", va assegurar Bonvehí, que va aclarir també que "mai ha estat, ni ara hi ha sobre la taula" cap pacte amb el Partit Nacionalista de Catalunya de

Marta Pascal. "Estem il·lusionats amb la nova etapa, amb esperit constructiu i positiu", proclamava.

De fet, després que el consell nacional de dilluns decidís posar-ho a votació dels seus membres, Bon-

vehí compareixia ahir per explicar que un 92% dels consellers nacionals (uns 150) van participar en la votació posterior, i el 85% han aprovat iniciar el procés de primàries internes per confeccionar les llistes, pel 10% que va votar que no i el 5% que es va abstenir. La direcció executiva nacional aprovarà dilluns el reglament i el calendari concret del procés, que tindrà el punt culminant el 2 de novembre amb la tria del candidat a la Generalitat, si bé ahir Bonvehí ja avançava que tots els que hi vulguin aspirar hauran de presentar almenys l'aval de mil associats, a qui així es vol involucrar activament.

Fins a final de novembre, el PDeCAT continuarà les votacions per completar les candidatures a escala territorial, un procés que de fet s'encavalcarà amb la renovació dels òrgans locals, comarcals i de vegueria del partit, que han quedat escapçats per les baixes de militants que han fet el salt a JxCat. Ahir, Bonvehí no va concretar xifres de la fugida, si bé va assegurar que en els propers dies explicaran, de manera territorialitzada, totes les variacions, incloent noves altes, des que a l'agost es va fer evident l'escissió. Tot i lamentar "l'injust cessament" d'Àngels Chacón com a consellera, que fa que ja no siguin en el govern, Bonvehí va confirmar que els seus quatre diputats al Parlament continuaran "fins al final" al grup de JxCat, tot i que puntualment puguin votar diferent. "La ciutadania vol certes, no vol més confusió, i no volem ser cap símptoma d'instabilitat", conclouia. ■

Mobilització sobiranista contra la visita del rei

Redacció
BARCELONA

Entitats de la societat civil, sindicats i partits independentistes han convocat actes de protesta amb motiu de la visita anunciada demà pel rei Felip VI a Barcelona amb motiu del lliurament de premis de la Barcelona New Economic

Week, la primera incursió que fa a Catalunya des que el seu pare va fugir als Emirats Àrabs. La mobilització principal, convocada conjuntament, consistirà demà a les deu del matí en una cadena humana, dividida en nou trams per evitar aglomeracions i complir les mesures sanitàries, entre l'estació de

França, on es farà l'acte del rei, i el monument a Colom. L'acció vol deixar clar, segons l'ANC, que Felip VI "no és benvingut" i que "Catalunya no té rei". "No hi ha cap diferència entre venir l'1-0 o el 9-0", lamenta Òmnium, després que el govern espanyol aturés fa uns dies una altra visita reial coincidint

amb un acte dels jutges. L'entitat vol denunciar la "impunitat" dels Borbons.

Avui, a través de les seves assemblees territorials, l'ANC escalfarà motors amb una crema de fotos del rei a les principals ciutats del país. La majoria seran a les vuit del vespre, com ara les de la plaça de Sant Jaume de Barcelona, la plaça del Vi de Girona, l'Estàtua dels Despullats de Tarragona, la plaça Major de Vic, la plaça de la Vila de Vilafranca o la plaça de l'Ajuntament de Tortosa. Davant de la Paeria de Lleida serà a 2/4 de 9. ■

Federació d'Ateneus de Catalunya

AGENDA D'ACTIVITATS

DIJOUS 8

XERRADA 19h - Arcadi Oliveres
El nou escenari econòmic després de la crisi
Ateneu Popular de Ponent
ateneulleida.cat
C/ Pau Claris, 9 (Lleida)

DISSABTE 10

TEATRE 19h - Ciutat Llunyana
De la productora 'Oblideu-vos de nosaltres'
Societat Cultural St. Jaume
scsantjaume.cat
Riera de Sant Pere, 147 (Premià de Dalt)

XERRADA 19h - Ramon Morell
El nou escenari econòmic després de la crisi
Associació Casino de la Granadella
C/ d'Emili Pujol, 5 (La Granadella)

MÚSICA 20:30h - Rumbesia
Recital de poesia i rumba
Societat Coral Cultural i Recreativa la Verbena
laverbena.cat
C/ Vilaseca, 34 (St. Joan de Vilatorrada)

TEATRE 20:45h - Microteatre
Mini obres fetes a diferents espais de la localitat
Casino de Calaf
casinocalaf.cat
Avinguda de la Pau, 30 (Calaf)

DIUMENGE 11

CICLE DE POESIA I ARTS

POESIA 12:30h - Recital de Poesia Familiar
Amb la ballarina Azucena Moya i la il·lustradora Queralt Armengol
Societat l'Amistat
societatlamistatcadaques.cat
Plaça Dr. Trèmols, 1 (Cadaqués)

POESIA 19h - Recital de Poesia Divertida
Amb el poeta i actor Danilo Facelli i el guitarrista Hugo Martínez
Societat la Fraternitat
societatlafraternitat.cat
Plaça Carles Camps, 14 (St. Llorenç de la Muga)

MÉS INFORMACIÓ I ESPECTACLES A

ATENEUS.CAT
XTAC.ATENEUS.CAT

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT**Adrià Carrasco** Membre dels CDR exiliat a Bèlgica

“L'absolució de la Tamara crea un petit precedent”

CRÍTQUES “L'independentisme s'ha desinflat perquè deleguem molta responsabilitat en els polítics” **PRESOS** “Si acceptes l'indult, ja no et pots considerar un pres polític” **ELECCIONS** “La gent està cansada dels sectarismes dels partits polítics”

Natàlia Segura

BRUSSEL·LES

En la investigació per terrorisme, rebel·lió i sedició de l'Audiència Nacional contra Tamara Carrasco, ara desmuntada, també hi havia un jove d'Esplugues sense cap vinculació amb l'activista de Viladecans, però amb el mateix cognom. El també membre dels CDR Adrià Carrasco es va escapar l'abril del 2018 de la Guàrdia Civil i, arreblegant el primer que va trobar, es va instal·lar a Bèlgica. Només tenia 25 anys i la vida li va canviar per sempre. Des de Brussel·les ha vist com la Tamara quedava confinada a la seva ciutat i passava un viacrucis judicial i mediàtic mentre ell continuava en llibertat. La recent absolució de la Tamara és un raig d'esperança per a l'Adri.

Estàs content per la Tamara?

M'alegro moltíssim per ella perquè estar en un procés judicial et crea una ansietat i unes angoixes molt fortes. Això ens demostra, un cop més, que tot va ser pur teatre. És una aberració jurídica i processal.

Es podia intuir quan l'Audiència Nacional es va desfer del cas i el va traspasar a Catalunya?

Sabien que no hi havia res cert, però els era igual. Volien mostrar que a Catalunya hi ha radicalisme i que els CDR són organitzacions criminals. Volien donar el cop i no els importava un procés judicial de tres anys que ha arruïnat la vida de la Tamara. S'han quedat tan tranquils.

L'Audiència Nacional t'acusava juntament amb la Tamara de terrorisme, rebel·lió i sedició en les protestes postsentència de l'1-O. Després es va retractar i quan el cas va arribar a Catalunya es va separar. El de la Tamara va acabar en un jutjat de Barcelona i el teu, en un de Granollers. Com et repercutirà a tu?
Ara mateix no estic acusat en

ferm, només estic investigat per un suposat delictes de desordres públics. Judicialment són dues causes diferents, però l'absolució de la Tamara crea un petit precedent.

De què?

Crea un precedent a l'hora de legitimar les accions dels CDR.

Encara tens l'ordre de detenció al l'Estat espanyol?

Sí.

Per què creus que no han fet una euroordre?

Les proves que tenen contra mi són indefensables en una euroordre. Estan perdent les euroordres de Valtòny i tota la resta perquè no les poden justificar. La justícia espanyola està completament desfasada en els estàndards europeus. No és que els tribunals a Europa siguin un oasi de justícia, però.

T'ha arribat alguna novetat en el cas?

No. Per ara, estem esperant que es pronunciïn. No hi ha res més.

Però ni tan sols estàs acusat formalment?

No. Jo estic investigat.

Podrien arxivar el cas?

Seria lògic. Ja han aconseguit el que volien.

Et plantejges reclamar una indemnització?

Si es demostra que no hi ha cap rerefons jurídic com en el cas de la Tamara, evidentment demanaré una compensació i hauran de pagar el mal que han fet. Tiraré per la via judicial, tot i que la meua confiança en la legitimitat d'aquesta justícia sigui ben nul·la.

En cas d'arxivament o d'absolució, tornaries a Catalunya?

Seria la situació ideal. L'arxivament del cas, que se'm tregui l'ordre de crida i cerca i que pugui tornar amb llibertat. Veient com està el panorama repressiu a l'Estat espanyol... no ens po-

Adrià Carrasco a Brussel·les, en una imatge del gener del 2019 ■ ACN

dem reffiar de cap garantia dels nostres drets!

I el panorama català? La conselleria d'Interior ha canviat, però les detencions dels Mossos en les protestes independentistes, no. Què et sembla?

Ens pensem que els Mossos són la nostra policia, però no. Simplement són una policia que defensa un estat que apunta el capital. Que els Mossos detinguin gent no m'estranya en absolut.

Què t'estranya, doncs?

És una contradicció absurda que la Generalitat o, en aquest cas, el president Quim Torra animi a protestar i al mateix temps la Generalitat es presenti com a acusació particular contra els detinguts en les protestes. De cara a la galeria està molt bé protestar i tenir llibertat d'expressió, però després la Generalitat es presenta com a acusació d'aquests militants independentistes.

És hipòcrita?

Evidentment. És una contradicció candent i palesa. Qui no ho vulgui acceptar, no està mirant on no ha de mirar. Els fets parlen per si mateixos.

Hi ha un rerefons polític?

El moviment independentista ha fet que la meitat de la població catalana descobreixi la repressió i la presó. Això ha estat el pa de cada dia de la dissidència des que existeix l'estat. Hi ha una criminalització de les lluites; però, com que últimament han anat en la mateixa línia del govern, han tingut una mena de beneplàcit.

El suflé independentista s'ha desinflat?

És evident. El moviment independentista s'ha desinflat perquè deleguem molta responsabilitat en els polítics. La gent del carrer ha de fer un pas més i pensar com ens podem organitzar per fer pressió a l'Estat per trencar d'una vegada. Les mani-

festacions de dos milions de persones durant deu anys són molt maques, però només són simbòliques. Cal una acció directa. Parlen de desobediència i a la mínima resolució judicial dimiteixen. És difícil jutjar, perquè anar a la presó fa por, però s'ha de ser conseqüent.

La disputa entre JxCat i ERC contribueix a aquest clima de desencís entre l'independentisme?

La gent està cansada dels sectarismes dels partits polítics. Em sorprèn la tolerància que tenim per aguantar tant de batibull sectari i disputes entre els partits. A banda d'això, és evident que hi ha corrents dins dels partits que l'únic que volen és mantenir el seu càrrec i no fan l'esforç suficient per trobar la unitat independentista.

Les protestes al carrer després de la inhabilitació del president Quim Torra no van ser massives ni van generar el ressò mediàtic d'anterioris manifestacions. Fas també autocrítica? Els CDR estan desactivats?

Els CDR estan fent menys coses que abans. Hi ha un desencís i la falta de motivació que ens va donar l'1-O. Anem ajornant una cosa que no arribarà si no ens plantem i la defensem des dels barris i com a poble. Hem de desconfiar de tota acció institucional que ens prometi un avanç en el nostre paper com a poble.

Què n'opines, dels indults i la reforma del delictes de sedició com a sortida al conflicte? Seria un pas positiu?

Políticament l'indult és acceptar que el que has fet és un delictes i, per tant, demanes el perdó. Si acceptes l'indult, ja no et pots considerar un pres polític perquè admets el penediment. Ara bé, no jutjaré algú que està en situació de captiveri per haver pres aquesta decisió. Allà dins la vida és una altra i les coses que et passen pel cap són també diferents. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Mas, Puigdemont i Torra compareixeran a Perpinyà

■ Els tres expresidents represaliats s'hi trobaran mentre Sánchez i Felip VI són a Barcelona ■ Torra cerca seu a Girona per a l'oficina d'expresident i sospesa, entre d'altres, la casa Solterra, al Barri Vell

E. Agulló / D. Brugué
GIRONA

Mentre Barcelona rep la visita de Felip VI i el president del govern espanyol, Pedro Sánchez, enmig de protestes i la fredor institucional, a Perpinyà l'escenari serà totalment diferent. Els tres últims presidents de la Generalitat, tots ells represaliats o exiliats per la pugna amb l'Estat, compareixeran junts a la Catalunya del Nord per donar projecció internacional a la repressió espanyola. Artur Mas, Carles Puigdemont i Quim Torra seran junts a la Casa de la Generalitat de Perpinyà des d'on oferiran una

compareixença pública. Mas va ser inhabilitat per la consulta del 9-N, Puigdemont va haver de marxar a Bèlgica arran del referèndum de l'1-O i Torra acaba de ser inhabilitat per no haver despenjat una pancarta a favor dels presos polítics, tot i els requeriments de la junta central.

Despatx d'expresident

D'altra banda, Torra estudia diverses seus per instal·lar el seu despatx d'expresident a la ciutat de Girona. Però, tot i les informacions que ahir situaven el seu emplaçament a la casa Solterra, en ple Barri Vell gironí, fonts properes

El Palau Solterra de Girona, una de les opcions que sospesa Torra per situar l'oficina d'expresident, és seu dels serveis de Cultura de la Generalitat a la demarcació ■ LL. SERRAT

a l'expresident assenyala-ven que hi ha "altres opcions" sobre la taula, sense donar com a segur encara cap emplaçament.

Els tràmits oficials, indicaven les mateixes fonts, encara no s'han posat en marxa, ja que l'expresident vol esgotar abans la via judicial i la denegació formal de la seva sol·licitud de mesures cautelars, abans d'elevat el cas a la justícia europea.

El que sí que sembla segur, però, és que Quim Torra es decanta per instal·lar la seva oficina a Girona, en un gest per aprofundir en la "descentralització" de les administracions, "de la qual ha fet bandera" en el seu mandat i del concepte de "país viu", a banda de reconèixer així la implicació de la ciutadania gironina durant tot el procés i acostar-se a la seva demarcació d'origen, ja que va néixer a Blanes i els seus ancestres eren originaris de Santa Coloma de Farners. Els expresidents amb despatx sempre l'han tingut a la ciutat de Barcelona. ■

Cada dijous, a partir de les 19 h
Platillo i copa de vi o cava, per 5 €

Gaudeix de la millor gastronomia local!

TASTA SALOU

RESTAURANTS		
A RESTAURANT COOK & TRAVEL Llevant, 5	E DOS G BAR RESTAURANT LOUNGE Barcelona, 40	I SUSHI KAI SALOU València, 4
B EL TOTXO TAVERNA Barcelona, 40	F BRASERIA L'ESTACIÓ Pl. del Carrilet, S/N	J LUNATTIC SALOU Colom cantonada Bilbao, S/N
C BOQUET RESTAURANT Berenguer de Palou, 9	G RESTAURANTE LA TAVERNA Via Aurèlia, 1	K ROCK & GRILL Colom Ed. Santillana
D MALAPECORA RESTAURANT Via Augusta, 14	H EL TRASTO TABERNA Autovia de Salou, 6	

Segueix-nos: tastasalou tastasalou

Organitza:

Amb el suport de: